

a második kereskedelmi iskolát. A közgyűlés akkor megválasztotta az intézet igazgatótanácsát is, amely az iskola ügyeit fogja vezetni. Az igazgatótanács június 3-ikán délelőtt 11 órakor alakul meg a városháza bizottsági termében, akkorra hívta ugyanis össze a bizottságot Lázár György dr polgármester.

A bizottság hétfői ülésén döntenek az iskola helyét illetőleg. Ideiglenesen a Tisza Lajos-körút és Feketesas-utca sarkán levő polgári leányiskolában helyezik el az intézetet, amelynek későbbi helyét illetőleg többféle megoldási terv fekszik a hatóság előtt. Szó van arról is, hogy a Felmayer-féle házban lesz az új iskola végleges helye, de ez még természetesen nem végleges megoldás.

Az intézet szeptemberben nyílik meg. Hétfőn fogják eldönteni, hogy mind a három osztályt megnyitják-e, vagy pedig fokozatosan fejlesztik-e az intézetet. Az utóbbi esetben az első évben csak az alsó osztály nyílnék meg, azután pedig fokozatosan a középső és két év múlva a felső. Az, hogy párhuzamos osztályokat állítanak-e fel, a jelentkező növendékek számától teszik előreláthatólag függővé, vagyis, ha annyi lesz a jelentkező, hogy egy osztályban nem helyezhetik el őket, akkor megnyitják a második alsó osztályt is.

Végül az igazgatótanács hétfőn fog intézkedni az igazgatói és a tanári állások betöltése tekintetében is.

Sikerül-e megmenteni a Gazdasági és Iparbankot?

— A szombati döntő értekezlet. —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Gazdasági- és Iparbank válsága a békés megoldás felé közeledik. A bank visszleszámitolási hitelezői szombaton délután értekezletet tartanak a kereskedelmi és iparkamarában, amelyen a moratórium kérdésében határoznak. Több, mint harminc fővárosi és vidéki pénzügyintézet vesz részt az értekezleten, amelyen Rósa Izsó dr elnököl.

A hitelezők értekezletén dől el a bank sorsa. Ha sikerül a megegyezés, akkor semmi akadályja nincs az elsőbbségi rész-

vények kibocsátásának és jegyzésének. A békés megegyezés, minden valószínűség szerint sikerül, mert ez nemcsak a részvényesek, hanem a visszleszámitolási hitelező bankoknak is az érdeke. *Békés megegyezés esetén a jövő héten már megkezdődik a betétek kifizetése.*

A hitelezők tanácskozása után másnap, vasárnap délelőtt féltizenegy órakor értekezletet tart a bank, amelyről a következő körlevélben értesítették a részvényeseket:

Tisztelettel értesítjük, hogy június 2-án intézeti helyiségünkben délelőtt féltizenegy órakor rendes közgyűléseinket megelőző értekezletet tartunk, amelyre ezennel meghívjuk.

Az igazgatóság.

Az értekezleten az igazgatóság közli a részvényesekkel a hitelezők tanácskozásának az eredményét. Együttal előterjesztést tesz arról, hogy milyen módon tudná a bank föntartását biztosítani?

Erre vonatkozólag Reök Iván országgyűlési képviselő, a bank elnöke a következőket mondta:

— *Az egy millió korona alaptőkét ötszáz ezer koronára jegyeznők le.* Ebben az esetben minden kétszáz koronás részvényt száz koronára bélyegeznénk le. Azonkívül kibocsátanánk hatszáz ezer korona értékű elsőbbségi részvényt, amelyet elsősorban a részvényesek között kell elhelyezni, hiszen nekik érdekük a bank fönmaradása.

— *A bank üzletét rendszeren folytatnók tovább.* Az igazgatóságot és a fölügyelőbizottságot fölfrissítenők. Új vezérigazgatónk is lenne. Találtunk is már egy kitűnő és agilis üzletembert.

A bank igazgatóságának a beadványára Fényes Marcel, a megszökött vezérigazgató ingóságaira pénteken biztosítási végrehajtást vezettek.

A bankcsalás ügyében úgy a rendőrség, mint az ügyészség tovább folytatja a nyo-

mozást. Pénteken is sok tanut kihallgatott Szakáll József dr bűnügyi kapitány.

Jutkovics Géza és Drágossy Kristóf ellen vizsgálati fogságot rendelt el a vizsgálóbíró.

A délvidéki árviz.

— Katasztrófák mindenfelé. —

(Saját tudósítónktól.) A délvidéki árviz-katasztrófáról újabb borzalmas részletekkel számolhatunk be. Alábbi tudósításunkban minden fontosabb részletre kiterjeszkedünk és abból azt a nagyon szomorú tért lehet megállapítani, hogy a fékevesztett víztömeg megint mérhetetlen károkat okozott. Az emberek rémülete alább hagy végre, mert már nagyon sok helyen apad a víz, ami nagyban megkönnyíti a mentés munkáját. Elismerés illeti meg ezen a téren a katonaságot, amely hőiesen, önfeláldozva végezte a munkáját és mentett mindenütt, ahol csak emberi erő menteni képes volt.

A segélyakció is megindult mindenfelé. Már eddig is szép eredményt tudnak a mozgalom vezetői felmutatni és a jótékony emberek fillérei, koronái bizonyára tetemesen enyhítik az inséget és a nyomort, amelyet a rettenetes veszedelem okozott.

A vízár, mint már említettük, elöntötte Csebza és Macedónia községeket is, egész határukkal együtt. Az árviz Csebza községet egészen elpusztította s Macedóniát teljesen elöntötte. *Ötvenezer hold víz alatt van minden termésével együtt*, úgy, hogy tizenöt millió korona kárt okozott az árviz-katasztrófa. A borzalmas katasztrófát, aminő még alig érte Torontálvármegyét, alig lehet tollal leírni s csak hozzávetőleges képét nyújthatjuk a pusztulásnak. A vármegye vezetősége a legnagyobb önfeláldozással intézi a mentési akciót s Jankó udvari tanácsos, alispán maga személyesen vett részt a mentésben, csónakon járva a rohanó árban s az embereket maga helyezte biztonságba.

ELÖNTÖTT KÖZSÉGEK.

Legnagyobb a pusztulás Csebza községben. Itt történvén a gátszakadás, a rohanó vízár iszonyu erővel rontott a falura s mindent valósággal elsöpört. Egymásután döntötte le a házakat s délutánra már az egész falu rombadőlt.

A víz, amely a községben 2—3 méter magas, az összes épületeket rombadöntötte, úgy, hogy mindössze tíz téglából épült ház jelzi, hogy itt valaha község volt. A házak romjai is mind víz alatt vannak s amerre a szem el lát, tenger vizet látni. Az árviz elől éjszaka sokan nem menekültek el idejekorán s ezeket az összeomló házak maguk alá temették, úgy, hogy a község lakói közül sokan odavesztek. Hogy hány emberélet pusztult el, azt csak akkor lehet megállapítani, ha a víz eltakarodik s a romokat felkutatják. A megmenekült nép részben Gyülvészen, részben a töltésen tanyázik s itt látja el őket ideiglenesen a hatóság élelmiszerekkel. Ugyancsak teljesen víz alá került a közeli Macedónia községe is. A község egy valóságos tenger közepén áll, de csak a Nikolics-féle kastély és ennek kis környéke emelkedik ki a vízből, a többi házak pedig mintegy két méter magas vízben állanak. Itt is sok ház összedőlt s a többi épületek csak azért tartják még eddig magukat, mert a vízár esőndesebb s így nem olyan romboló hatása. A község lakossága megmen-

7-én a néptörvényszék szomorúan hírhedt bírái előtt megjelent.

Fouquier-Thinille, a rémuralom mindenre kapható ügyésze, „lelke egyensúlyát“, „szíve nyugodalmát“ féltvén, „a szerénység és szemérmesség nevében“ fordult el a boldogtalan vádlottól... „Polgártársak — mondá — e minden izben feslett asszony multja egy hatalmas vádbeszéd s így nekem nincs, de nem is lehet hozzátok több szavam!“...

A jury persze, amely bizonyítékok hiányában frázisokkal is megelégedett, a gyalázatos néger, Zamora és társai hamis vallomásra bűnösnek találta és egyhangú verdiktjének alapján a bírák a szegény kegyencnőt halálra ítélik...

Másnap, dec. 8-án van a kritikus nap. Dubarry asszony sok bűnös, de még több ártatlan társával egyetemben a végzetes székérre kerül, „cette bière des vivants“, az élők e korporsójába, amint Barras nevezé el találóan és szellemesen. A menet megindul. A kísérek nagy sokasága veszi körül a halálra ítéltet. A tömeg csendes, mintha már unná, utálná a sok vért, a megihatottság és szánalom bizonyos nemével nézi a szerencsétlen áldozatokat. És íme: a magával csaknem tehetetlen, félholt Dubarryban ismét szárnyra kél az életöszön. Kér, könyörög, beszédet intéz a néphez, valóságos politikai szónoklatokat tart, majd sirni kezd, a haját tépi, azután minden átmenet nélkül mosolyog, nevet és olyan mozdulatokat végez, mintha a kísérek

nagy tömegét *en bloc* keblére akarná ölelni. A nép előbb szánakozva nézi a szerencsétlen asszonyt. Majd, mint egy magikus erő hatása alatt, kimondhatatlan jókedv vesz erőt a lelkeken: a grófné bizarr munkáját látva, nevet az is, aki pedig sirni szeretne. És e színházi jelenet egyre fokozódik, hangos zivajjá fajul később és nincs ember, még a leg-erősebb lélek sem, aki az általános derűtségnek ellen tudna állani. Így jut a menet a Mars-téren felállított nyaktilló elé.

A fatális helyre érve, a halálra fáradt és az éktelen lármától egészen berekedt Dubarry asszonyból ismét kitör a courtesane-i természet. Valóságos szerelmi mámorral borul a félelmetes Sanson nyakába, össze-vissza csókolja e rettenetes executort és kincseit, szerelmét, szívet igéri oda neki, csak hogy nyomorult életének megkegyelmezzon. Azután az emociótól elveszti eszméletét: egy nyísszantás és a gyönyörű favorita megszűnt élni...

— — — — —
És az örökké vidoz párisi nép, amely pedig a rémuralom ez emlékeztető napjának reggelén sirni is hajlandó lett volna, duhaj kedvében még tapsolt is a véres jelenetnek, fényes példáját adván ezzel annak, hogy jó és rossz, szeretet és gyűlölet, könny és mosoly, mily közel állanak egymáshoz a tömegek lelkében. — Mementó!